Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności, oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 81. Kraków, listopad 1925. Rocznik XIII.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁAŚCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie **Zł. 3·60.** Numer pojedynczy **30 gr.** **Członkowie Tow. katol. właść. realn.**, w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja: UL. KARMELICKA 15, I. P. Telefon Nr. 1340 b. Redaktor odpowiedzialny: Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p. CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., 1/2 str. 110 zł., 1/4 str. 55 zł., 1/8 str. 30 zł., 1/16 str. 15 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (najmniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro**, otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — **Porada prawna** od 4—6 po poł. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności"

Silna organizacja dzisiaj jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebną!

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległe wkładki.

NIEOBYWATELSKIE POSTĘPOWANIE

KOMISYJ OBYWATELSKICH PRZY WYMIARACH PAŃSTWOWEGO PODATKU DOCHODOWEGO.

Za dochód w myśl art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z poszczególnych źródeł, wymienionych w art. 3, a mianowicie:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej,

2) z budynków,

3) a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych,

b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych,

4) z wynagrodzenia procentowego (tantjem),

5) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych,

6) z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę,

7) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, nie wymienionych w ustępie 1—6 niniejszego artykułu, a to po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych dochodów, łącznie z całorocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po strąceniu strat częściowych lub całkowitych, w przedmiotach podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu, o ile odpisów na zużycie, oraz strat nie uwzględniono już w kosztach wyżej wymienionych.— Podatek dochodowy płaci się zatem od *czystego dochodu*.

Niestety władze skarbowe, względnie komisje szacunkowe ustaliły na rok 1925 w bardzo wielu wypadkach, a przypuszczalnie nawet u przeważnej części *płatników*, dochód na podstawie fikcyjnych, fantastycznie urojonych kwot. — Często zdarzało się, że wymierzano wyższe dochody, niż obroty ustalane przy wymiarze podatku przemysłowego.

Nie rozróżniano wprost zasad ustalania dochodu przy podatku przemysłowym, a podatku dochodowym.— Podatek przemysłowy wymierza się od obrotu, podczas gdy podatek dochodowy, jak nadmieniono od czystego dochodu.

Przy ustalaniu dochodu dla wymiaru podatku dochodowego badają zeznania urzędy skarbowe, odnośny referent sprawdza zeznania, a w razie wątpliwości co do dokładności i prawdziwości zeznań, przedstawia je

podatnikowi, żąda wyjaśnień, uzupełnień itp. — Podstawa obliczania dochodu nie może być przyjęta odmiennie od złożonego zeznania, jeżeli przedtem nie dano płatnikowi sposobności do udzielenia wyjaśnień.

O ile podatnik w określonym terminie nie złoży żądanych wyjaśnień, lub o ile wyjaśnienia nie będą dokładne, wówczas komisja szacunkowa przy ustalaniu dochodu powinna kierować się danemi, jakiemi rozporządza, oraz może ustalić dochód na podstawie zewnętrznych oznak, świadczących o wydatkach domowych i osobistych podatnika, oraz o jego ogólnem ekonomicznem położeniu. — Te oznaki zewnętrzne obowiązaną jest komisja szczegółowo przytoczyć w swojej uchwale. — Na podstawie przeprowadzonych obrad komisja ustala dla każdego podatnika wysokość i stopień dochodu, oraz przypadającą stopę podatkową.

Na podstawie przygotowanego materjału, proponują urzędy skarbowe komisjom szacunkowym kwoty podatku dla poszczególnych podatników. — Ustalanie dochodów i wymiar podatku dochodowego należy do komisji szacunkowej.

Zdarzają się wypadki, że wnioski urzędów skarbowych (referentów) są wygórowane itp.

Jednak często się zdarza, że referent, który zazwyczaj zna, względnie znać powinien swoich podatników i orjentuje się co do moralnej wartości podatnika stawia wnioski zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, natomiast członkowie komisyj szacunkowych bezpodstawnie ustalają dochody fikcyjne, odbiegające w zupełności od dochodów prawdziwych.

Jest mnóstwo wypadków, w których ustalono dochód 2, lub 3-krotnie, a nawet wyżej niż rzeczywiście wiarygodnie zeznany dochód wynosił.

W takim razie pozostaje jedyna droga wniesienia należycie uzasadnionego odwołania do komisji odwoławczej w ciągu dni 30 od doręczonego nakazu płatniczego, które jedynie może wyrządzoną podatnikowi krzywdę naprawić.

Ważnym czynnikiem sprawiedliwego wymiaru podatku jest moralność podatkowa, zawsze nawołujemy i radzimy członkom naszym, aby składali zeznania zgodne z prawdą, aby zeznania były jasne i przejrzyste, aby referenci i komisje miały jasny obraz dochodowości podatnika, staramy się wpajać w podatników zasadę, że Skarbowi Państwa należy oddać podatek jaki mu się należy, podatek od rzeczywistego dochodu, że zatajać nic nie wolno.

Niestety spotykamy się z wymówkami i żalami ze strony podatników, którym mimo zgodnych z prawdą zeznań ustalono dochody niezgodne z prawdą i wymierzono podatek niesprawiedliwie.

Płacenie podatków jest obowiązkiem każdego obywatela — podstawę wymiaru podatków mają ustalać władze skarbowe i komisje szacunkowe, ale podstawa ta musi być sprawiedliwa — władza musi wierzyć podatnikowi, sumiennemu podatnikowi, który zeznaje prawdę, podatnikowi, który daje Państwu to, co mu się należy. — Rzeczą władz skarbowych i komisyj szacunkowych jest znać wartość moralną podatników, starać się poznać ich stosunki materjalne, a w takim razie mają prawo i mogą z czystem sumieniem żądać od każdego zapłaty tego, co się rzeczywiście należy. — Władze skarbowe i komisje szacunkowe powinny znać osobników, którzy prawdy nie podają, którzy majątek swój i dochody zatajają i tych należy odpowiednio karać.

Jak wspomnieliśmy, wymiary podatku dochodowego na 1925 r. uskutecznione zostały w przeważnej części niesprawiedliwie i krzywdząco i z tego powodu zasypane zostają władze skarbowe ogromną ilością odwołań i mamy nadzieję, że komisje odwoławcze sumiennie odwołania zbadają i krzywdy naprawią.

Ażeby na przyszłość zapobiedz o ile możności takim niezgodnym z prawdą wymiarom i takim krzywdom, uchwalił Wydział wysłać do Prezesa Izby Skarbowej delegację złożoną z prezydjum i kilku członków Wydziału. *Fem.*

KILKA UWAG NA CZASIE.

I. Ustawy o podatkach w ostatnich latach ulegają częstym zmianom, oprócz podatku majątkowego, przemysłowego i dochodowego, opłacają nadto właściciele realności podatek od nieruchomości, państwowy podatek od lokali, gminny podatek od lokali i podatek wodociągowy, nadwyżkę wody, różne opłaty socjalne i inne świadczenia. Nadto mają obecnie jeszcze płacić podatek kwaterunkowy.

Społeczeństwo nasze zbyt mało przestrzega terminów składania zeznań, których zaniedbanie w wielu wypadkach powoduje utratę praw wnoszenia środków prawnych. — Obecnie każdy płatnik sam musi przestrzegać ściśle terminów składania zeznań (władze o to nie wzywają jak dawniej), podatek trzeba sobie samemu obliczyć, w przepisanych terminach wpłacać pod rygorem opłacania kary za zwłokę w wysokości 4% miesięcznie (48% rocznie) i kosztów egzekucji.

Nie odpowiadanie w razie żądania wyjaśnień ze strony władzy podatkowej, powoduje dla płatnika ujemne skutki.

Zeznania składane są bardzo często nienależycie, bałamutnie, również odwołania, rekursy i inne środki prawne nie odpowiadają przepisom ustaw.

Należyte, na przepisach ustaw oparte układanie zeznań, odwołań i rekursów, udzielanie wyjaśnień itp. leży w interesie płatników — dlatego też radzimy w sprawach tego rodzaju zwracać się do biura naszego Towarzystwa i zasięgać wskazówek i porad.

II. Zauważyliśmy również, że właściciele realności wnoszą często nieuzasadnione wypowiedzenia, narażając

się na procesa, które przegrywają, płacąc nadto znaczne koszta. — Radzimy w razie zamiaru wniesienia wypowiedzenia przed wniesieniem zwracać się o radę do naszego biura.

III. To samo dotyczy spraw ze stróżami — wskazanem jest przed wdrożeniem sprawy czy to przed komisją rozjemczą, czy przed Sądem, poprzednio zasięgnąć porady.

IV. Te same uwagi dotyczą rozpraw z lokatorami przed Urzędem Rozjemczym dla spraw najmu. — Zauważyliśmy często, że członkowie stają przed tym urzędem zupełnie nieuświadomieni. *Fem.*

DELEGACJA

członków Wydziału u prezesa Izby Skarbowej pana Gregera.

Dnia 10 listopada b. r. udała się do prezesa Izby Skarbowej p. Gregera delegacja Wydziału Towarzystwa, złożona z pp. prezesa Dra Mussila, wiceprezesów Dra Bakałowicza i Heggenbergera, oraz inż. radcy Skowrona. Prezes Dr. Mussil zaznaczył, że podatnikom składającym prawdziwe zeznania dzieje się przy ustalaniu dochodu dla podatku dochodowego krzywda, zwłaszcza przy wymiarach na 1925 r. zostali przez komisje szacunkowe bardzo pokrzywdzeni. Komisje szacunkowe bowiem nie zbadawszy należycie stosunków podatników, przyjmywały w bardzo wielu wypadkach dochody 2 i 3-krotnie, a nawet większe, niż podatnicy rzeczywiście osiągnęli i zeznali, wyrządzając w ten sposób nietylko krzywdę materjalną, ale i moralną, — wszak dla podatnika zeznającego prawdę jest wielką krzywdą z pominięciem zeznania wymierzyć podatek od fikcyjnego, dowolnie przyjętego dochodu. Władze skarbowe i komisje powinny dążyć do moralności podatkowej, komisje powinny znać podatników, znać ich wartość moralną i zeznaniom podatników, których zeznań nie powinno się podawać w wątpliwość, dawać wiarę, natomiast postępować z całą surowością w wypadkach wiadomego lub dowiedzionego zatajenia. Ze względu na wyrządzoną krzywdę prosiła delegacja p. prezesa Izby Skarbowej, aby zwrócił uwagę komisjom szacunkowym, aby te przy sposobności załatwiania odwołań, które w roku bieżącym w ogromnej ilości wpływają, sumiennie badały i starały się wyrządzoną przez I. Instancją krzywdę naprawić.

Nadto prosiła delegacja prezesa p. Gregera, aby poczynił odpowiednie zarządzenia, by w przyszłości komisje szacunkowe sumiennie i dokładnie badały zeznania, aby nie krzywdzić w podobny sposób podatników uczciwie składających zeznania.

Nadto poruszył prezes Dr. Mussil jeszcze niektóre inne sprawy, dotyczące prawa wglądu w akta, udzielanie niedokładnych podstaw wymiaru.

Prezes p. Greger, który do przedstawionych postulatów bardzo życzliwie się odniósł, przyrzekł wydać odpowiednie zarządzenia.

ULGI W ZAPŁACIE PODATKÓW.

W uwzględnieniu trudności, w jakich z powodu ciężkiego położenia gospodarczego i finansowego znaleźli się płatnicy, przyznało Ministerstwo Skarbu różne ulgi w zapłacie podatków: majątkowego, dochodowego i przemysłowego.

I. W sprawie podatku majątkowego.

A) **Odnośnie do wszystkich płatników.** Według treści doręczonych płatnikom w miesiącu wrześniu b. r. nakazów płatniczych na definitywny wymiar podatku majątkowego należało uiścić w terminie 30 dni po otrzymaniu nakazu płatniczego I-szą, II-gą i III-cią ratę, czyli połowę tego podatku po strąceniu uiszczonych dotychczas zaliczek i prowizorycznych rat.

N. p. definitywnie obliczony podatek ze zwyżką kontyngentową wynosi u płatnika 1.000 Zł., zatem I. II. i III. rata wynosi Zł. 500, czyli połowę podatku. Tytułem zaliczek i prowizorycznych rat uiścił dotychczas płatnik Zł. 200, które od kwoty Zł. 500 potrąca się, wskutek czego pozostaje jeszcze do zapłacenia kwota Zł. 300, która miała być uiszczona w terminie 30-stodniowym po doręczeniu nakazu płatniczego.

Według zarządzenia Minisierstwa Skarbu na razie płatną jest jedynie 1/4 część wykazanej w rozesłanych nakazach płatniczych różnicy pomiędzy 3-ma definitywnemi ratami, a wpłatami uskutecznionemi w formie zaliczek i rat prowizorycznych.

Pozatem żadne płatności z tytułu podatku majątkowego nie przypadają w r. b., a zaległości z tytułu zaliczek i prowizorycznych rat nie będą ściągane.

W przytoczonym wyżej przykładzie płatną jest zatem jedynie czwarta część z kwoty Zł. 300, t. j. Zł. 75 (a nie cała Zł. 300), która to suma winna być uiszczona w ciągu 60 dni od doręczenia nakazu płatniczego.

Od płatników należących do I. grupy kontyngentowej (właściciele gospodarstw rolnych o wartości powyżej Zł. 10.000) pobrana będzie w terminie 60-dniowym po doręczeniu nakazu płatniczego 1/4 część różnicy pomiędzy 60% trzech definitywnych rat, a wpłatami uskutecznionemi w formie zaliczek i prowizorycznych rat podatku majątkowego.

N. p. cała kwota podatku majątkowego wynosi	Zł.	10.000
I., II. i III. rata	„	5.000
60% z tej kwoty	„	3.000
dotychczasowe wpłaty	„	1.500
różnica	Zł.	1.500

Z kwoty Zł. 1.500 płatna jest w ciągu 60 dni po doręczeniu nakazu 1/4 część, t. j. Zł. 475.

Jeżeli płatnik tak obliczony podatek zapłaci w ciągu 30 dni, to w tym wypadku nie będzie opłacał 1% zwłoki za dalsze dni 30.

Pozostałe $^3/_4$ różnicy płatne będą w r. 1926 w terminach, które później będą ustalone.

B) **Odnośnie do właścicieli nieruchomości.** Właściciele nieruchomości miejskich, którym w swoim czasie odroczony został do 1 stycznia 1926 r. termin płatności rat podatku majątkowego, przypadających do zapłaty w 1923 i 1925 r., zezwoliło Ministerstwo Skarbu na zapłacenie I., II. i III. raty, czyli połowy definitywnie obliczonego podatku w czterech równych ratach kwartalnych, z których I. płatna jest do dnia 15 lutego, II. do dnia 10 maja, III. do dnia 15 sierpnia, a IV. do dnia 15 listopada 1926 r. bez policzenia odsetek za odroczenie.

Wysokość tak ogólnej kwoty definitywnie obliczonego podatku majątkowego jak I. II. i III. rata, oraz uiszczonych na poczet tych rat zaliczek, podaną zostata do wiadomości płatnikom osobnemi nakazami płatniczemi.

W razie sprzedaży nieruchomości odroczenie ustaje i należność podatkowa płatna jest przy sporządzaniu kontraktu kupna pod rygorem nieważności aktu.

C) Właściciele realności, których główne źródło dochodu stanowi dochód z domu, a którzy nie uzyskali swego czasu wspomnianego wyżej odroczenia zapłaty podatku majątkowego, mogą jeszcze obecnie dodatkowo prosić.

W tym celu można wnieść do odnośnych Urzędów Skarbowych podatków i opłat skarbowych odpowiednio sformułowane podania.

UWAGA: Ulgi powyższe mają być przyznawane także osobom oprócz tego, że są właścicielami realności, — nadto są urzędnikami, pobierają emerytury, robotnikami, posiadają place, urządzenie domowe.

Ulgi nie mają zastosowania o ile n. p. wartość placów lub urządzenia domowego jest znaczna, przewyższa wartość domu.

II. W sprawie podatku przemysłowego.

W myśl art. 115 ustawy o podatku przemysłowym z dnia 14 maja 1923 r. Nr. 58 Dz. U. poz. 412 zarządziło Ministerstwo Skarbu co następuje: Podatek przemysłowy od obrotu za I. półrocze 1925 r. płatny jest w trzech równych ratach: do 10 listopada, do 10 grudnia 1925 r. i do 31 stycznia 1926 r. Od rozłożonych na raty kwot nie pobiera się kar za zwłokę i odsetek za odroczenie. W wypadkach opóźnionego rozesłania nakazów płatniczych, termin płatności I. raty podatku przemysłowego winien być odpowiednio przesunięty.

Niedotrzymanie wyznaczonych ratalnych terminów płatności pozbawia płatnika przewidzianych wyżej ulg i winno pociągać za sobą egzekucję całkowitej należności z tytułu danego podatku wraz z karami za zwłokę od ustawowego terminu płatności.

Przeciw płatnikom, którzy w podanych terminach nie uiszczą conajmniej $^1/_3$ części należności podatkowej, wdrożą władze skarbowe, poczynając od 11 listopada 1925 r. kroki egzekucyjne za całkowitą należność podatku przemysłowego za I. półrocze 1925 r.

III. W sprawie podatku dochodowego.

W myśl artykułu 120 ustawy o państwowym podatku dochodowym z dnia 30 kwietnia 1925 r. Nr. 58 poz. 411 zarządziło Ministerstwo Skarbu co następuje:

Część podatku dochodowego płatna w terminie 1 listopada r. b. rozkłada się na dwie równe raty płatne do 15 listopada i do 15 grudnia r. b. Od rozłożonych na raty kwot nie pobiera się kar za zwłokę i odsetek za odroczenie.

W wypadkach opóźnionego rozesłania nakazów płatniczych termin płatności I. raty podatku dochodowego winien być odpowiednio przesunięty.

Niedotrzymanie wyznaczonych ratalnych terminów płatności pozbawia płatnika przewidzianych wyżej ulg i winno pociągać za sobą egzekucję całkowitej należności z tytułu danego podatku wraz z karami za zwłokę od ustawowego terminu płatności.

Przeciw płatnikom, którzy w podanych terminach nie uiszczą przynajmniej połowy należności podatkowej, wdrożą władze skarbowe, poczynając od 16 listopada 1925 r., kroki egzekucyjne za całkowitą należność podatku dochodowego za rok 1925.

Ulgi pod I.. II. i III. wymienione, przyznane zostały dla wszystkich wymienionych tam płatników, wnoszenie zatem osobnych podań z wyjątkiem pod C) podanym, jest niepotrzebne.

Ad II. i III. Nadto upoważniło Ministerstwo Skarbu władze podatkowe, I-szej instancji do rozkładania na raty zaległości podatku przemysłowego i dochodowego za czas ubiegły w granicach najdalej do końca lutego 1926 r., przyczem z reguły winne być wyznaczone raty dwutygodniowe.

O rozkładanie podatku przemysłowego i dochodowego na takie raty muszą płatnicy prosić indywidualnie i w tym celu wnosić do władz podatkowych I-szej Instancji osobno odpowiednio umotywane podania.

W wypadkach stwierdzonej niemożności zapłacenia podatków w terminie, może być przez naczelników Urzędów ograniczone ściąganie narosłych kar za zwłokę do 1% miesięcznie z jednoczesnem przedłożeniem wniosków na umorzenie pozostałej części kar Dyrektorom Izb Skarbowych, których Ministerstwo Skarbu upoważnia do umarzania tychże kar.

Dr Fr. Mussil.

ULGI W SPŁATACH PAŃSTWOWEGO PODATKU OD LOKALI.

W Nr. 81 „Czasopisma" zapoznaliśmy Sz. Członków z głównemi przepisami państwowego podatku od lokali i placów niezabudowanych.

Według ustawy podatek ten płatny jest w ratach kwartalnych, płatnych z góry, a mianowicie: w ciągu miesięcy: stycznia, kwietnia, lipca i października każdego roku.

Obecnie podajemy do wiadomości rozporządzenie Ministerstwa Skarbu, przyznające pewne ulgi w spłacie tego podatku.

1. Dla ogółu płatników państwowego podatku od lokali Ministerstwo Skarbu odroczyło termin płatności tego podatku za czwarty kwartał 1925 r. do końca grudnia br. bez doliczania odsetek za odroczenie. Stosownie do tego przesunięte zostały terminy płatności państwowego podatku od lokali za pierwszy i drugi kwartał następnego roku o jeden miesiąc później, t. j. na luty i maj 1926 r.

2. Co do płatników, którym wymierzono państwowy podatek od lokali w miastach a) ponad 100.000 mieszkańców w sumie nie wyżej niż 32 złote, b) ponad 25.000 w sumie nie wyżej niż 24 złote i c) do 25.000 mieszkańców w sumie nie wyżej niż 16 złotych, Ministerstwo Skarbu zarządziło, ażeby od takich płatników był pobrany państwowy podatek od lokali za drugie półrocze w wysokości $^1/_4$ w terminie do końca grudnia 1925 r., bez odsetek za odroczenie. Natomiast $^3/_4$ części wspomnianego podatku za drugie półrocze odroczono na czas pózniejszy. Termin płatności odroczonej należności będzie wyznaczony osobnem rozporządzeniem. Ulgi te przewidziane zostały dla szerokich kół płatników, gdyż obejmują one płatników, którzy posiadają od dwóch do trzech pokoji.

3. W końcu, o ile chodzi o bezrobotnych, Ministerstwo Skarbu zarządziło zwolnienie ich urzędowo od państwowego podatku od lokali.

ROZDZIAŁ CZYNNOŚCI PREZYDJUM I WYDZIAŁU.

Z uwagi na coraz większe agendy w sprawach członków Towarzystwa, których liczba z każdym rokiem się zwiększa, konieczność wnoszenia często różnych memorjałów do władz, wyjazdów i interwencyj, postawił prezes Dr. M u s s i l na posiedzeniu Wydziału dnia 3 listopada b. r. odbytem, wniosek na rozdział poszczególnych spraw i agend pomiędzy wiceprezesów i niektórych członków Wydziału. Wydział uwzględniając zbyt wielkie obarczenie prezesa, zwłaszcza, że nadto wiele czasu zabiera mu redakcja Czasopisma, do którego musi przygotowywać materjał i opracowywać różne artykuły, rozdzielił czynności jak następuje:

1) sprawy podatkowe i skarbowe, prezes Dr. Mussil i r. sk. Skrzydelko;

2) sprawy techniczne, wiceprezes inż. Drobniak oraz inż. radca Skowron;

3) sprawy komunalne, wiceprezes Dr. Bakałowicz;

4) sprawy socjalne, wiceprezes Heggenberger;

5) sprawy bankowe i ubezpieczeniowe, wiceprezes Bochenek i p. Ciechanowski.

Nadto w miarę potrzeby tworzyć się będzie do poszczególnych spraw specjalne komisje z pomiędzy członków Wydziału i Towarzystwa, z prawem kooptacji fachowców.

Fem.

RÓŻNE UWAGI I WIADOMOŚCI.

Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7 Nr. 73 „Czasopisma".

Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu. Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia o g ł o s z e n i a orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

Zniżki do teatrów i kin mogą Sz. Członkowie otrzymywać w biurze Towarzystwa, Karmelicka 15, I p. od godziny 9—12 i od 4—6 popołudniu.

Biura Izby Skarbowej przeniesione zostały do nowego gmachu przy ulicy Skarbowej (róg ul. Czystej). Rozkład biur jest następujący:

W parterze nowowybudowanego gmachu mieści się urząd skarbowy akcyz i monop. państw. po prawej stronie, protokół podawczy Izby Skarbowej drzwi Nr. 1 i ewidencja kat. pod gr. dla m. Krakowa po lewej stronie. Na I. piętrze po prawej stronie biuro prezesa Izby Skarbowej i sekretarjat, po lewej stronie biura wydz. I. (biuro naczelnika Wydziału I. Nr. 22). Na II. piętrze mieszczą się wydz. IV. i V. po prawej stronie, a wydz. II. po stronie lewej. Na III. piętrze mieści się wydz. III. Izby Skarbowej.

Do wiadomości Członkom. Biuro koncertowe F. Bujański udziela 40% zniżek w abonamencie na wszystkie koncerty w bieżącym sezonie koncertowym. Zgłoszenia w biurze Towarzystwa.

Wszelkich robót budowlanych, remontów, przeróbek, jako też nowych budowli podejmuje się J ó z e f K o t a s, koncesjonowany budowniczy i właściciel realnośei w Krakowie, ulica Topolowa 50, udzielając dla członków Towarzystwa odpowiednich rabatów.

ORZECZENIA SĄDOWE.

Czy konieczna potrzeba zajęcia lokalu przez właściciela może być ważną przyczyną wypowiedzenia najmu?

Ważne orzeczenie Sądu Najwyższego podaje „Miasto Polskie" w Nr. 34 na str. 4, podajemy je w dosłownym odpisie.

Właścicielka domu wraz z mężem i młodszą córką zajmuje jeden mały pokój, zaś starsza córka powódki z mężem oraz dwojgiem małych dzieci i służącą drugi pokój.

Powódka prowadzi wraz ze swoją starszą córką wspólne gospodarstwo domowe, gotując w ciemnej kuchence, tak małej, że w niej nie można ustawić łóżka.

Oba pokoje powódki i jej starszej córki są wilgotne i niehygieniczne. Lekarz powiatowy stwierdza, że stan zdrowia powódki i jej córki jest poważnie zagrożony i że potrzebują one przestronniejszego mieszkania.

Pozwany lokator zajmuje wraz z żoną i trzema synami w wieku lat 10—16 dwa pokoje w domu powódki, z których jeden jest duży.

Powyższe okoliczności, przytoczone przez powódkę na uzasadnienie swego żądania eksmisji pozwanego, zostały przez sąd całkowicie stwierdzone.

Sąd powiatowy w Kałuszu (Małopolska) uwzględnił żądanie powódki w części dotyczącej jednego po-

koju, motywując swój nakaz eksmisji tem, że los pozwanego jest lepszy, niż los powódki.

Sąd Okręgowy w Stanisławowie jako odwoławczy uchylił wyrok sądu pierwszej instytucji, wychodząc z tego założenia, że pod rządem nowej ustawy (z dn. 11 kwietnia 1924 r.) o ochronie lokatorów zapotrzebowanie lokalu przez właściciela domu nie może być w żadnym wypadku powodem do eksmitowania lokatora.

Sąd Najwyższy, pod którego rozpoznanie przyszedł wyrok sądu drugiej instancji tego stanowiska prawnego nie podzielił, orzekając (orzeczenie pełnego kompletu Izby III z d. 19 lutego 1925 r.).

Że mylnem jest zapatrywaniem sądu okręgowego, jakoby nowa ustawa o ochronie lokatorów zasadniczo wykluczyła konieczne i naglące zapotrzebowanie przedmiotu najmu przez właściciela, jako ważną przyczynę wypowiedzenia.

Że ważne przyczyny wyliczone w art. 11 ustawy są przytoczone tylko przykładowo, że więc sąd w każdym poszczególnym wypadku, o ile nawet nie zachodzi jedna z przyczyn wypowiedzenia lub rozwiązania wspomnianych w tym artykule, winien rozważyć czy nie zachodzi inna ważna przyczyna wypowiedzenia lub rozwiązanie najmu.

Że niema racjonalnej podstawy do przyjęcia, że potrzeba właściciela, choćby konieczna i nagląca, nie mogła bezwzględnie nigdy stanowić ważnej przyczyny wypowiedzenia.

Że sąd odwoławczy powinien był rozpatrzeć i rozstrzygnąć merytorycznie pytanie, czy zachodzi w danym wypadku po stronie wypowiadającej zapotrzebowanie spornego lokalu i ustalić, po czyjej stronie jest przewaga interesu.

Oczywista, że stanowisko Sądu Najwyższego nie mogłoby być odmiennem, gdyby chodziło o stosunki między lokatorem a sublokatorem.

W sprawie wadliwego postępowania władz skarbowych przy wymiarze podatku dochodowego.

(Zasadniczy wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego).

Zasadniczy wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawie wadliwego postępowania władz skarbowych przy wymiarze podatku dochodowego podaje „Przegląd Kupiecki" w Nr. 43. Ze względu na doniosłość, podajemy orzeczenie to w dosłownym odpisie:

Józefowi W., pracownikowi bankowemu, zamieszkałemu w Warszawie komisja szacunkowa wymierzyła podatek dochodowy za rok 1923 od dochodu z transakcji giełdowych. Ten podatek spadł na pana W. jak grom z jasnego nieba, gdyż od lat pięciu jest pracownikiem bankowym i — jak daleko sięgają jego wiadomości — prócz dochodu z uposażeń, od którego jego szefowie skrupulatnie co miesiąc potrącają pewną kwotę na opłacenie podatku dochodowego — żadnego innego dochodu niema.

W urzędzie skarbowym, do którego się zwrócił z ustną reklamacją, że jest tylko pracownikiem bankowym, oświadczyli.... że komisja szacunkowa wie lepiej od niego, czem się on trudni.

Komisja odwoławcza rekursu jego nie uwzględniła, stwierdzając, że wymiar podatku jest „uzasadniony przepisami ustawy o państwowym podatku dochodowym". Przyp. Redakcji: jest to typowa formułka orzeczeń naszych skarbowych władz odwoławczych, które nigdy prawie nie uzasadniają orzeczenia odwoławczego tylko zasłaniają się podobnemi formułkami.

W. wniósł skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył:

Że komisja szacunkowa wywiodła obowiązek skarżącego do złożenia zeznania widocznie z treści powołanego pisma policji, stwierdzającego, że p. W. „jest u nas (tj. w policji) rejestrowany jako bywalec w zbiorowiskach czarno-giełdziarskich".

Że z pisma tego nie wynika, do jakiego okresu czasu treść jego się odnosi w szczególności, czy i o ile W. także w okresie miarodajnym dla wymiaru podatku dochodowego był bywalcem zbiorowisk czarno-giełdziarskich.

Że W. ani w postępowaniu wymiarowem, ani nawet za pomocą orzeczenia odwoławczego, nie dowiedział się o treści wzmiankowanego pisma policyjnego, nie miał zatem możności oświadczyć się na ten, w treści swojej dość ogólnikowy wywiad, a w szczególności zaofiarować odpowiednich dowodów, stwierdzających nietrafność konkluzji, przez komisję z tego wywiadu wysnutych.

Że obowiązek władzy było dać płatnikowi możność oświadczenia się odnośnie do danych, na których oparła jego obowiązek podatkowy.

Zważywszy powyższe N. Tryb. Admin. orzeczenie komisji odwoławczej uchylił.

Wynika z tego, że władza musi dać zawsze płatnikowi możność oświadczenia się jeżeli przyjmie dochód jego wyżej niż zeznanie.

INFORMACJE PODATKOWE.

1) Odwołania od nakazów płatniczych na podatek dochodowy na rok 1925 wnosić należy do komisji odwoławczej za pośrednictwem komisji szacunkowej w terminie 30 dni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

2) Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku.

3) Podatek dochodowy należy płacić w kasie skarbowej (ul. Wiślna) lub w Pocztowej Kasie Oszczędności (czekiem).

4) Sposób płacenia podatków. Wszystkie podatki państwowe z wyjątkiem opłaty za patent i opłat miesięcznych podatku przemysłowego można wpłacać czekiem P. K. O.

5) Podatek dochodowy od uposażeń (pensyj i emerytur) i wynagrodzeń za najemną pracę. — Według wskazówek podanych w Nrze 76. Podatkowi temu podlegają uposażenia, począwszy od Zł. 2.500 rocznie. Podatek płatny w 7 dni po dokonaniu potrącenia.

6) Pomoc, porada i obrona w sprawach podatkowych. — Sprawy podatkowe (fasje i odwołania dla wszelkiego rodzaju Spółek, Towarzystw, przedsiębiorstw, oraz osób fizycznych, dotyczące podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego), majątkowego, od kapitałów i rent, podatków gminnych sporządza i załatwia, oraz informacyj udziela kancelarja adwokata Dra Mussila, obrońcy w sprawach podatkowych, Kraków, Karmelicka 15.

7) Ryczałt opłat dodatkowych do czynszów wynosi:

1) z lokali sklepowych 5%,

2) z mieszkań 7%.

W domach w których niema połączenia z kanałem miejskim, podwyższa się ryczałt o 1%.

O ile opłaty są wyższe, mogą właściciele żądać od lokatorów zapłaty faktycznych wydatków, w takim jednak razie muszą wydatki proporcjonalnie rozłożyć i na żądanie lokatorów przedstawić rozliczenie i rachunki.

8) W „Czasopismie" Nr. 72 na str. 3 podaliśmy tabelę ze sposobem rozliczania opłaty przez lokatorów należytości za nadmiar zużytej wody. Radzimy z tabelki tej korzystać. Na życzenie przeprowadza biuro Towarzystwa rozliczanie nadwyżki za skromną opłatą.

SPRAWOZDANIA

z posiedzeń Wydziału poszczególnych komisyj i interwencyj.

Dnia 3 listopada b. r. o godzinie 6-tej wieczorem odbyło się w biurze prezesa przy ul. Karmelickiej 15 posiedzenie Wydziału Towarzystwa z następującym porządkiem dziennym.

1. Sprawy bieżące.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia.
3. Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia delegatów Związków i Stowarzyszeń właścicieli nieruchomości miejskich, odbytego w Warszawie w dniach 24, 25 i 26 października 1925 r.
4. Wybór delegatów dla zawarcia umowy zbiorowej, regulującej warunki pracy i płacy dozorców domowych na czas od 1 grudnia 1925 r. do 30 listopada 1926 r
5. Przedstawienie osób na zarządców przymusowych realności.
6. Wysłanie delegacji do prezesa Izby Skarbowej w sprawie krzywdzącego ustalania przez komisje szacunkowe dochodu przy podatku dochodowym i obrotu przy podatku przemysłowym.
7. Podział czynności między wiceprezesów i poszczególnych członków Wydziału.
8. Wnioski członków.

Prezes przedstawił w krótkości najważniejsze sprawy bieżące i podał obecnym do wiadomości, że członek Wydziału p. radca Gubarzewski z powodu złego stanu zdrowia zrezygnował z godności członka Wydziału, zaś p. Dr. Klein z powodu nieobecności przez 13 posiedzeń na mocy statutu Towarzystwa przestał być członkiem Wydziału. Na jego miejsce po porozumieniu się z Prezydjum zaprosił prezes p. radcę skarbu Skrzydelkę, wiceprezesa Towarzystwa właścicieli realności w Podgórzu. Obecni jednogłośnie wyrazili na to swą zgodę.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia i przyjęciu go do wiadomości prezes przedstawił w ogólnych zarysach przebieg i wyniki Walnego Zgromadzenia delegatów Związków i Stowarzyszeń właścicieli nieruchomości miejskich, odbytego w Warszawie w dniach 24, 25 i 26 października b. r.

Stosownie do 4-go punktu porządku dziennego, t j. do wyboru delegatów do zawarcia umowy zbiorowej, regulującej warunki pracy i płacy dozorców domowych, wybrano pp. Dra Mussila, inż. Drobniaka, Bochenka, a jako zastępcę p. Klimczyka.

Następnie załatwiono sprawę przedstawienia osób na zarządców przymusowych realnościami.

Do delegacji mającej się udać do prezesa Izby Skarbowej celem przedstawienia mu postulatów właścicieli realności, oraz pozyskania pewnych ulg w sposobach spłacania podatków wybrano prezesa Dra Mussila, wiceprezesa Dra Bakałowicza, Heggenbergera i inż. Skowrona.

W końcu z uwagi na to, że zakres działania Towarzystwa znacznie się obecnie powiększył, a sytuacja obecna właścicieli realności wymaga wytężenia wszystkich sił ku ich obronie, uchwalono dla tem łatwiejszego działania rozdzielić poszczególne sprawy i agendy pomiędzy wiceprezesów z prawem kooptacji z grona członków Wydziału. (Patrz o tem osobny art. w niniejszym numerze).

Po wyczerpaniu porządku dziennego prezes zamknął posiedzenie o godzinie 7·45 wieczorem.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

I.

Cena gazu wynosi za 1 m³ 35 gr., cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin 70 gr.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 2·—, pełnomocnictwo w sprawach należących do Sądów cywilnych 70 gr.

2) Podania, względnie rekursa podatkowe:

a) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 20·— = 20 gr.;

b) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 140·— = 40 gr.;

c) Jeżeli kwota podatku przewyższa Zł. 140·— = Zł. 2·—.

3) Załączniki do podań, względnie rekursów:

a) Poniżej Zł. 140·— = 10 gr.;

b) Powyżej „ 140·— = 40 gr.

4) Napisy (rubra) 40 gr.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m³.

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** (patrz dział inform.), oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem (patrz dział inform.).

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** w sprawach skarbowych, podatkowych i stosunków najmu dotyczących, udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma" nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane. Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności" upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

VIII.

Biuro administracji realności przy Towarzystwie przyjmuje **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwienie spraw podatkowych, fasji, interwencje u władz, sprawy najmu, wypowiedzeń itd.), dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwianie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynnosci.

IX.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szan. członków za umiarkowaną opłatą przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe, jak:

1) Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzenie przez cały rok wszystkich fasyj, a mianowicie do podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego) itp.

2) Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencji terminów przedkładania fasyj.

3) Wnoszenie wszelkich fasyj, odwołanie rekursów i pism do Inspektoratów skarbowych i Izby skarbowej w terminach ustawą przepisanych.

4) Interwencja w zastępstwie stron w Inspektoratach skarbowych i Izbie skarbowej w sprawach podatkowych (przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do fasyj do podatku przemysłowego (obrotowego), podatku dochodowego, wykazywaniu potrąceń itd.).

5) Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych instancyj.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności prowadzenia ewidencji i myślenia przez cały rok o różnych terminach, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie fasyi w przepisanych terminach, unika konieczności osobistej interwencji u władz.

X.

Rewizje przypisu podatków.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach itp., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik, nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności, pomne swych zadań i chcąc swych członków uchronić przed płaceniem nienależnych podatków, zorganizowało przy ulicy Karmelickiej 15 biuro porad i rewizji przypisów i wymiarów podatków, z którego za niewielką opłatą wszyscy członkowie Towarzystwa mogą korzystać.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.